

Ewangelia Jana

Глава 11

1. Був один хворий, Лазар з Витанії, із села Марії та її сестри Марти. 2. Це була та Марія, що помазала Господа миром та обтерла його ноги своїм волоссям; її брат Лазар хворів. 3. Послали сестри передати йому: Господи, той, кого ти любиш, хворіє. 4. Почувши це, Ісус сказав: **Ця недуга не є на смерть, але на Божу славу, щоб Божий Син прославився через неї.** 5. Любив Ісус Марту, і сестру її, і Лазаря. 6. Коли ж почув, що хворіє, тоді залишився на два дні на тому місці, в якому перебував. 7. Після цього звелів учням: **Підемо знову в Юдею.** 8. Кажуть йому учні: Учителю, таж ось юдеї намагалися тебе камінням побити, а ти знову туди йдеш? 9. Відповів Ісус: **Чи не дванадцять годин є на день? Якщо хто ходить удень, - не спотикнеться, бо бачить світло світу цього.** 10. **Якщо хто ходить уночі, то спотикнеться, бо нема світла в ньому.** 11. Сказавши це, вів далі: **Наш друг Лазар заснув, - піду розбудити його.** 12. Сказали його учні: Господи, якщо заснув, - одужає. 13. Ісус сказав про його смерть, а вони подумали, що говорить про звичайний сон. 14. Тоді Ісус сказав їм прямо: **Лазар помер, і радію за вас, що я не був там, щоб ви повірили; але ходімо до нього.** 16. Сказав своїм співучням Тома, званий ще Близнюком: **Ходімо й ми, щоб умерти з ним.** 17. Прийшовши, Ісус виявив, що він уже чотири дні як був у гробі. 18. Витанія була близько від Єрусалима, яких п'ятнадцять стадій. 19. Багато юдеїв прийшло до Марти й Марії, щоб за брата розважити їх. 20. Коли Марта почула, що йде Ісус, зустріла його. Марія ж сиділа в хаті. 21. Сказала Марта до Ісуса: Господи, якби ти був тут, не помер би мій брат. 22. Але й тепер знаю, що Бог дасть тобі те, що лишень попросиш у Бога. 23. Каже їй Ісус: **Твій брат воскресне.** 24. Мовить до нього Марта: Знаю, що воскресне при воскресінні, останнього дня. 25. Сказав їй Ісус: **Я є воскресіння і життя; хто вірить у мене, - хоч і помре, житиме.** 26. **І кожний, хто живе, й вірить у мене, - не помре повік. Чи віриш ти в це?** 27. Каже йому: Так, Господи, я увірувала, що ти Христос, Син Божий, що приходиш у світ. 28. Сказавши це, пішла й потайки поклікала свою сестру Марію. Мовила потайки: Учитель прийшов і кличе тебе. 29. Вона ж, як почула, швидко встала й пішла до нього. 30. Бо Ісус ще не прийшов до села, а був на тому місці, де зустріла його Марта. 31. А юдеї, які були з нею в хаті і втішали її, побачивши, що Марія квапливо встала й вийшла, подалися за нею, гадаючи, що вона пішла до гробниці, щоб там поплакати. 32. Як прийшла Марія туди, де був Ісус, і його вгледіла, впала йому до ніг і промовила: Господи, якби ти був тут, мій брат не помер би. 33. Щойно побачив її Ісус, як вона плаче, та юдеїв, що прийшли з нею, які теж плакали, розжалобився духом і сам зворушився. 34. Спитав: **Де ви його поклали?** Відповіли йому: Господи, іди й поглянь. 35. Заплакав Ісус. 36. Загомоніли юдеї: Дивись, як він любив його. 37. Деякі з них зауважували: Він, який відкрив очі сліпому, чи не міг би зробити так, щоб і цей не помер? 38. Перебуваючи у внутрішній жалобі, приходить Ісус до гробу. Це була

печера, до якої камінь прилягав. **39.** Промовив Ісус: **Відваліть камінь.** Марта, сестра померлого, сказала йому: Господи, вже чути запах, бо чотири дні вже йому. **40.** Зауважив їй Ісус: **Чи не сказав я тобі, що коли віритимеш, - побачиш Божу славу?** **41.** Відвалили камінь, [де лежав померлий]. Ісус звів очі вгору, і промовив: **Батьку, хвалу тобі віддаю, що ти вислухав мене.** **42.** **Я знав, що завжди мене вислухаєш, але задля юрби, що стоїть довкола, я сказав, аби повірили, що ти мене послав.** **43.** Промовивши це, закликав гучним голосом: **Лазарю, виходь!** **44.** [І] вийшов померлий. Руки й ноги його сповиті були пасами, а обличчя - хусткою. Каже їм Ісус: **Розв'яжіть його й пустіть, щоб ходив.** **45.** Тоді багато юдеїв, що прийшли були до Марії і побачили, що він зробив, повірили в нього. **46.** Деякі з них пішли до фарисеїв і розповіли їм, що зробив Ісус. **47.** Зібралися архиєреї і фарисеї на раду й говорили: Що нам робити? Адже ця людина робить багато чуд! **48.** Якщо лишимо його, - всі повірять у нього; і прийдуть римляни, заберуть і місце, і наш народ. **49.** Один з них, якийсь Каяфа, що був того року архиєреєм, сказав їм: Ви нічого не знаєте, **50.** і не думаєте, що нам ліпше, щоб одна людина померла за народ, а не щоб увесь народ загинув. **51.** Це він сказав не від себе, але, будучи того року архиєреєм, пророкував, що Ісус мав померти за народ, **52.** - і не тільки за народ, але щоб і розсіяних Божих дітей зібрати разом. **53.** Отже, з того дня змовилися вбити його. **54.** Ісус більше не ходив відкрито між юдеями, але пішов звідти у край, що біля пустині, до міста, що називається Єфрем, і тут залишався з учнями. **55.** Наближалася юдейська Пасха і багато людей з країни пішло до Єрусалима перед Пасхою, щоб очиститися. **56.** Шукали тоді Ісуса, говорили між собою, стоячи в храмі: Як ви вважаєте, чи не прийде Він на свято? **57.** Видали архиєреї і фарисеї наказ: якщо хто довідається, де він є, щоб доніс, аби схопити його.

Біблія

Новий переклад

Новий переклад УБТ Рафаїла Турконяка (1997-2007)

Українське біблійне товариство

Рафаїл Павлович Турконяк, 1997-2007

Форматований текст з виділенням слів Ісуса